

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ शतानामयुतानिषट् षट्शतान्ययुतगुणानि षष्टिलक्षाणीति यावत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे अष्टादशो

ऋषभाक्षामहेष्वासाश्च मूमुखगताबभुः ॥ पृष्ठगोपास्तु भीष्मस्य पुत्रास्तवनराधिप ॥ दुःशासनो दुर्विषहो दुर्मुखो दुःसहस्तथा ॥ १० ॥ विविंशतिश्चित्रसेनो वि
कर्णश्च महारथः ॥ सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवाः शलः ॥ ११ ॥ रथाविंशतिसाहस्रास्तथैषामनुयायिनः ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोथवसातयः ॥ १२ ॥
शाल्वामत्स्यास्तथा वृष्ठास्त्रैर्गर्ताः केकयास्तथा ॥ सौवीराः कैतवाः प्राच्याः प्रतीच्यो दीच्यवासिनः ॥ १३ ॥ द्वादशैते जनपदाः सर्वे शूरास्तनुत्यजः ॥ महतारथवं
शेनतेररक्षुः पितामहं ॥ १४ ॥ अनीकं दशसाहस्रं कुंजराणां तरस्विनां ॥ मागधो यत्र नृपतिस्तद्रथानीकमन्वयात् ॥ १५ ॥ रथानां चक्ररक्षाश्च पादरक्षाश्च दंति
नां ॥ अभवन्वाहिनीमध्ये शतानामयुतानि षट् ॥ १६ ॥ पादाताश्चाग्रतोगच्छन्त्यनुश्चर्मासिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्रानखरप्रासयोधिनः ॥ १७ ॥ अक्षौहि
ण्यो दशैकाचतवपुत्रस्य भारत ॥ अदृश्यं तमहाराज गंगे वयमुनांतरा ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि सैन्यवर्णने अष्टादशोऽध्यायः
॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचव्यूहां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ कथमल्पेन सैन्येन प्रत्यव्यूहतपांडवः ॥ १ ॥ यो वेदमानुषं
व्यूहं देवंगांधर्वमासुरं ॥ कथं भीष्मं सकौंतेयः प्रत्यव्यूहतसंजय ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्राण्यनीकानि दृष्ट्वा व्यूहानि पांडवः ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा धर्म
राजो धनंजय ॥ ३ ॥ महर्षेर्वचनात्तात वेदयंति बृहस्पतेः ॥ संहतान्यो धयेदल्पान्कामं विस्तारयेद्बहून् ॥ ४ ॥ सूचीमुखमनीकं स्यादल्पानां बहुभिः सह ॥ अस्मा
कंच तथा सैन्यमल्पीयः सुतरां परैः ॥ ५ ॥ एतद्वचनमाज्ञाय महर्षेर्व्यूहपांडव ॥ एतच्छ्रुत्वा धर्मराजं प्रत्यभाषत पांडवः ॥ ६ ॥ एष व्यूहामिते व्यूहं राजसत्तम दुर्जय ॥
अचलं नाम वज्राख्यं विहितं वज्रपाणिना ॥ ७ ॥ यः स वात इवोद्भूतः समरे दुःसहः परैः ॥ स नः पुरो योत्स्यते वै भीमः प्रहरतां वरः ॥ ८ ॥ ते जांसि रिपुसैन्यानां मृद्
नपुरुषसत्तमः ॥ अग्रेऽग्रणीर्योत्स्यति नो युद्धोपायविचक्षणः ॥ ९ ॥ यं दृष्ट्वा कुरवः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः ॥ निवर्त्तिष्यंति संत्रस्ताः सिंहं क्षुद्रमृगायथा ॥ १० ॥
तं सर्वे संश्रयिष्यामः प्राकारमकुतोभयाः ॥ भीमं प्रहरतां श्रेष्ठं देवराजमिवामराः ॥ ११ ॥ न हि सोस्ति पुमाल्लोके यः संक्रुद्धं वृकोदरं ॥ द्रष्टुमत्युग्रकर्माणं विषहेत न
रर्षभं ॥ १२ ॥

॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ अक्षौहिण्य इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ संहतानिति अल्पैः संहत्यैव योद्धव्यं बहुभिस्तु विशकलितैरपि योद्धुं शक्यमि

त्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ व्यूहव्यूहं कुरु ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥